

Publicerad 2019-09-15 01:32 av LonelyDreamer

Kriget mot mitt eget psyke

SKUGGAN

en skugga drar förbi
jag tittar mig oroligt över axeln
en okänd fasa
får mig att rysa
så kallt och tomt
brer den sakta ut
sina svarta vingar
som sakta faller sönder
bit för bit
tills inget finns kvar
förutom den där känslan
av att vara förföljd
och att vara jagad

det som en gång gav värme
är nu borta för alltid
och det som en gång gav ljus
förblindar mig med sorg
en känsla som försvunnit
men ändå dröjer sig kvar
i djupet av min själ
finns det svarta hål
som sakta blöder
och tömmer mig på allt liv
jag klöser på tapeten
river i det som en gång fanns där
en bild av något jag glömt
som kanske kan hittas
bakom tapetens trista mönster

ångesten ler ondskefullt
mot en svag själ
som bara försöker
att finna någon form av frid
i ett ständigt krig
som aldrig verkar ta slut
där man aldrig vågar drömma
om att hitta hopp

i vardagens gråa verklighet
där allt ändå tycks överkligt
och där meningen med tillvaron
ständigt flyr undan
och faller bort i glömskan
där tomheten sakta tar över
allt som en gång var i färg
glödde av passion
det som en gång verkade lovande
är nu inget annat än
en bortglömd dröm

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LonelyDreamer med Poeter.se id #110979 innehar upphovsrätten